

Prima instanță: Jud. Ciocana, mun.Chișinău
Jud. I. Chironeț
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
V.Pruteanu, A.Gavrilița, L.Popova

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

Î N C H E I E R E

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru

judecătorii: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Valerom” reprezentată de avocatul Radu Dumneanu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Valerom” împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Total Logistic " privind încasarea datoriei, penalităților, dobânzii de întârziere, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Valerom”,

c o n s t a t ă :

La 15 martie 2016, SRL "Valerom" a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Total Logistic " privind încasarea datoriei, penalităților și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii a indicat că, în calitate de executant a prestat servicii de transport SRL „Total Logistic " în temeiul contractului comandă din 23 octombrie 2015. Obiect al contractului dat a constituit obligația executantului de a efectua transportul mărfii în interesele beneficiarului, precum și obligația beneficiarului de a achita valoarea serviciilor de transport în sumă de 3250 euro, în termen de douăzeci zile.

Menționează că, și-a îndeplinit obligațiile contractuale, fapt confirmat prin actul din 03 noiembrie 2015 de prestare a serviciilor de transport și expediție, semnat inclusiv de către reprezentantul SRL „Total Logistic ".

Indică că, SRL „Total Logistic " a achitat suma de 6856,85 lei la data de 29 decembrie 2015 și suma de 15000 lei la data de 18 ianuarie 2016. Astfel, datoria pârâtului constituie suma de 71856,85 lei.

Explică că, pentru a respecta condiția căii prelabile de soluționare a litigiului, administratorului „Total Logistic" i-a fost înmănată cererea prelabilă

prin intermediul executorului judecătoresc la data de 09.03.2016, oferindu-i-se un termen de 5 zile pentru achitarea datoriei restante.

Solicită încasarea sumei de 92404,71 lei, care reprezintă suma datoriei restante, valoarea dobânzii de întârziere și a penalității, cu compensarea cheltuielilor de judecată suportate în sumă de 8810,14 lei, care reprezintă valoarea taxei de stat achitate pentru depunerea prezentei cereri de chemare în judecată și taxa de stat achitată în legătură cu eliberarea de către Camera înregistrării de Stat a informației din Registrul de stat al persoanelor juridice și a sumelor care vor fi achitate pentru prestarea serviciilor de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 13 mai 2016 acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la SRL „Total Logistic” în beneficiul SRL „Valerom” datoria în mărime de 50000 lei, penalitatea în mărime de 40000 lei, dobânda de întârziere în mărime de 2404,71 lei, cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 2772,14 lei, cheltuieli suportate în legătură cu eliberarea informației din Registrul de stat al persoanelor juridice în mărime de 38 lei, iar în total suma de 95214,85 lei. În rest cerințele au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

La 09 iunie 2016 completat 29 septembrie 2016 SRL „Total Logistic” a solicitat casarea hotărârii primei instanțe în partea încasării penalității cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea privind încasarea penalității.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016 s-a admis apelul declarat de SRL „Total Logistic”. S-a casat hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 13 mai 2016, în partea încasării penalității în mărime de 40000 lei din contul SRL „Total Logistic” și în această parte s-a emis o nouă hotărâre, prin care pretenția reclamantului privind încasarea penalității s-a respins integral ca neîntemeiată.

În rest, hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 13 mai 2016 s-a menținut fără modificări.

S-a încasat din contul SRL „Valerom” în beneficiul SRL „Total Logistic” cheltuielile taxei de stat la depunerea apelului în mărime de 940 lei.

Instanța de apel a concluzionat că, la 23 octombrie 2015 între SRL „Valerom”, și SRL „Total Logistic”, a fost încheiat contractul-comandă, obiect al căruia a constituit obligația executantului de a presta servicii de transport și expediție a mărfii în interesele clientului, precum și obligația clientului de a achita valoarea serviciilor de transport în suma convenită de părți în mărime de 3250 euro, în termen de 20 de zile după prestarea serviciilor de transport și semnarea actelor de predare-primire a încărcăturii (f. d. 8).

Indică că, potrivit actului de prestare a serviciilor de transport și expediție nr. 151-C din 03 noiembrie 2015, întocmit între „Valerom” SRL și „Total Logistic” SRL, se confirmă faptul că executorul a prestat serviciul de transport internațional, iar clientul a primit serviciul prestat. Prețul serviciilor a fost achitat de client parțial, datoria constituind suma de 71856,85 lei (f.d.9-10).

La fel, menționează că, SRL „Total Logistic” nu și-a onorat obligația privind achitarea în termen a plăților pentru serviciile prestate, instanța de fond în temeiul legal a admis pretențiile reclamantului privind încasarea din contul pârîtului datoria

de 50 000 lei și dobânda de întârziere , calculată în conformitate cu art.585, 619 Cod Civil.

Iar, cît privește pretențiile privind încasarea penalității, soluția dată de instanța de fond este contrară normelor legale.

Totodată, instanța de apel a făcut trimitere la prevederile art. 624 alin.(1) și 625 alin. (1) Codul civil. Ca urmare, instanța de apel a reținut că, instanța de fond incorect și neîntemeiat a soluționat speța dată în privința încasării penalității.

La 12 ianuarie 2017 SRL "Valerom" reprezentată de avocatul Radu Dumneanu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Curții Chișinău din 16 noiembrie 2016 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii instanței de fond.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel neîntemeiat a afirmat precum că penalitatea în cauză ar fi fost instituită după executarea contractului, deoarece actul respectiv confirmă doar executarea serviciilor de transport dar nu și achitarea acestora, care este o obligație ce reiese atât din contractul-comandă din 23.10.2015, cît și din actul de prestare a serviciilor de transport și expediție nr.151-C din 03.11.2015, ceia ce denotă faptul precum că contractul respectiv ar fi fost executat.

A menționat că, sunt eronate afirmațiile instanței precum că clauza cu privire la penalitate, expusă în actul de prestare a serviciilor de transport nr. 151 -C din 03.11.2015 nu ar fi fost coordonate, deoarece acest act este semnat de către persoanele împuternicite ale ambelor părți în litigiu, care suplimentar au fost confirmate prin aplicarea ștampilelor ambilor agenți economici.

A mai invocat că toate circumstanțele date au fost incorect stabilite de către instanța de apel ce au stat la baza emiterii deciziei contestată de recurent.

A relatat că, la emiterea deciziei instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural, încalcând regulile de stabilire a probelor în condițiile prevazute de art. 130 din CPC.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Colegiul reține că, la materialele cauzei este anexată copia scrisorii de expediere în adresa părților a copiei deciziei integrale a instanței de apel (f.d.82), însă careva probe privind recepționarea deciziei contestate de către participanții la proces, lipsesc. Astfel, recursul declarat la data de 12 ianuarie 2017, se consideră depus în termen (f.d.85-90).

La data de 30 ianuarie 2017, în adresa înțimatului "Total Logistic" a fost expedit spre cunoștință copia recursului declarat de SRL "Valerom" , cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs (f.d.93).

Intimatul "Total Logistic" nu și-a valorificat dreptul de a depune referință la cererea de recurs înaintată de SRL "Valerom".

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL "Valerom" este inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevazute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432.

Colegiu reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursurilor, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursurilor, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților/recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului. Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii.

Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestora nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursurilor ca fiind admisibile.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererile de recurs în cauză.

Astfel, Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Valerom” reprezentată de avocatul Radu Dumneanu.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu